

“הנה גדלתי”*

לא רק הגדולים סקרנים וחוקרים את עברם. גם הקטנים רוצים לדעת כיצד הגיעו למקום שהם עומדים בו.

מטעמה קשתי מספרת במלים פשוטות לילד איך האכילו אותו, מי שמר עליו בשכבו לישון, כיצד התיחסו אליו המבוגרים במשפחה, מה קרה כשצמחו השיניים הראשונות, מהן שתי המלים הראשונות שלמד לבטא וכדומה. שאלות ותשובות מסוג זה מקיפות את תקופת חייו הראשונה של הילד ועד הגיעו להבנה וליכולת של ביצוע פקודות ועצמאות בפעולות.

זהו ספר ילדים שאין בו סיפור מעשה, אך יש בו הרבה סיפורים קצרצרים על תקופת הילדות. הפנייה הישירה אל הילד “אתה יודע”, “אתה חשבת”, “אתה כועס”, “פעם היית תולה” וכדומה — פנייה זאת תגרה את הקורא הצעיר לקרוא בספר, כי ירצה לדעת מה עוד ייאמר לו על עברו והוא שכח או לא ידע כלל.

ג”ב

* קשתי מטעמה. הנה גדלתי, איורים: תרצה טנאי, הוצאת עמיחי, 1977.